

عنوان مقاله:

نقد و بررسی موسیقی کناری اشعار کلاسیک مهدی اخوان ثالث

محل انتشار:

همایش ملی ادبیات غنایی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

محمد زنگنه - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی، واحد خواف، دانشگاه آزاد اسلامی، خواف، ایران

خلاصه مقاله:

موسیقی کناری؛ جلوه های موسیقایی حاصل از تکرار واژگان شعری در پایان هر بیت است . و آنچه در این مورد از اهمیت فوق العاده ابیخوردار است گزینش واژگانی است که از نظر صوتی با یکدیگر تناسب بیشتری داشته باشند ، زیرا هر اندازه میزان اشتراک حروف و کلمات در پایانمصرع ها و ابیات بیشتر باشد بر غنای موسیقی افزوده می شود . این واژگان -قافیه و ردیف- نقش برجسته ای در به هم پیوستن مصرع ها و ابیات بر عهده دارند . یعنی در عین وحدت بخشیدن به ساختمان شعر ، استقلال کامل هر بیت را حفظ می کند و موسیقی آنها را به کمال می رساند . در این پژوهش نخست تعریفی ساده ، جامع و مانع از قافیه و ردیف ارائه می شود ، سپس نقش های موسیقایی این دو عنصر شعری را در اشعار کلاسیک یا به تعبیری «شیوه قدمایی» مرحوم مهدی اخوان ثالث می کاویم . همچنین شگردهای هنری انتخاب انواع قافیه و ردیف و بسامد آنها را در قزلیات دو مجموعه «ارغنون» و «ترا ای کهن بوم و بر دوست دارم» مورد کنکاش قرار می دهیم . گزینش واژگان اصیل فارسی در قافیه ها و ردیف های اشعار شایسته توجه است .

کلمات کلیدی:

موسیقی کناری، غزل، قافیه، ردیف، اخوان ثالث

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/520882>

